

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 17 lipca 1958 r.

Nr 54

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

313 — z dnia 2 lipca 1958 r. w sprawie zamknięcia sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, 509

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW.

314 — nr 225 z dnia 20 czerwca 1958 r. w sprawie opisowych analiz stanu poszczególnych działów gospodarki narodowej i wykonania narodowych planów gospodarczych oraz niektórych sprawozdań statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego 509

ZARZĄDZENIA:

315 — Ministra Finansów z dnia 3 lipca 1958 r. w sprawie zezwolenia na wywóz i przywóz wartości dewizowych stanowiących zawartość kas okrętowych statków morskich bandery polskiej oraz posiadanych przez załogę tych statków 511
316 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 5 lipca 1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 512

313

UCHWAŁA SEJMU POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

z dnia 2 lipca 1958 r.

w sprawie zamknięcia sesji Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — na podstawie art. 41 ust. 4 regulaminu — postanawia zamknąć III sesję Sejmu z dniem 2 lipca 1958 r.

Marszałek Sejmu: w z. Z. Kliszko

314

UCHWAŁA NR 225 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 czerwca 1958 r.

w sprawie opisowych analiz stanu poszczególnych działów gospodarki narodowej i wykonania narodowych planów gospodarczych oraz niektórych sprawozdań statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa państwowe, zakłady państwowe działające według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego oraz spółdzielnie, zobowiązane do składania sprawozdań statystycznych, opracowują opisową analizę wyników działalności gospodarczej za okres roku kalendarzowego, a przedsiębiorstwa, dla których ustalono rok gospodarczy, za okres roku gospodarczego. Analiza powinna obejmować również wnioski co do środków niezbędnych dla usprawnienia działalności gospodarczej.

2. Analiza powinna opierać się na sprawozdawczości statystycznej rzeczowej i finansowej oraz na innych dokumentach.

3. Analiza powinna być przedstawiana w terminie 15 dni po upływie terminu wyznaczonego na złożenie rocznych sprawozdań finansowych jednostce nadrzędnej.

4. W przedsiębiorstwach, w których działają rady robotnicze, analiza powinna być zatwierdzona przez radę robotniczą.

5. W spółdzielniach analiza powinna być zatwierdzona przez właściwe organy statutowe.

6. Właściwe ministerstwa w porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów ustalą wykaz przedsię-

biorstw obowiązanych do składania analiz wyników działalności gospodarczej.

§ 2. 1. Jednostki nadrzędne nad jednostkami określonymi w § 1 ust. 1 opracowują opisową analizę wyników działalności nadzorowanych jednostek za okres roku, ze szczególnym uwzględnieniem wyników finansowych.

2. Analiza powinna opierać się w szczególności na sprawozdawczości statystycznej rzeczowej i finansowej.

3. Analiza powinna być przedstawiona w terminie 20 dni po upływie terminu wyznaczonego na złożenie rocznych sprawozdań finansowych właściwemu ministrowi, kierownikowi urzędu centralnego lub centralnej organizacji spółdzielczej oraz innym jednostkom wymienionym w rozdzielniku ustalonym instrukcjami w sprawie sprawozdawczości finansowej.

§ 3. 1. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych oraz centralne organizacje spółdzielcze, nadzorujące jednostki wymienione w § 1 ust. 1, opracowują analizy opisowe za okres pierwszego półrocza i za okres całego roku.

2. Analizy, o których mowa w ust. 1, powinny między innymi:

- 1) wskazywać zmiany, jakie zaszły w sytuacji gospodarczej w porównaniu ze stanem w odpowiednim okresie poprzednim;
- 2) oceniać skutki polityki gospodarczej prowadzonej w danym dziale gospodarki z uwzględnieniem różnic zachodzących między przedsiębiorstwami lub grupami przedsiębiorstw;
- 3) ujawniać wzajemne niedostosowanie działalności poszczególnych jednostek;
- 4) ujawniać dysproporcje pomiędzy popytą określonych wyrobów lub usług a rzeczywistym zapotrzebowaniem;
- 5) oceniać możliwości zaopatrzenia kraju w podstawowe surowce i materiały, a w szczególności oceniać wykonanie bilansów i planów rozdziału zatwierdzonych przez Radę Ministrów;
- 6) oceniać procesy zachodzące w gospodarce nie uspołecznionej oraz ich skutki dla gospodarki uspołecznionej;
- 7) oceniać ekonomiczne wyniki działalności gospodarczej, ze szczególnym uwzględnieniem kształtowania się wyników finansowych w zakresie akumulacji, ogólnego poziomu kosztów własnych i kosztów jednostkowych, rentowności produkcji oraz efektywności inwestycji realizowanych w omawianym okresie;
- 8) oceniać postępy i braki w dziedzinie wprowadzenia nowej techniki do gospodarki narodowej, ze szczególnym uwzględnieniem analizy realizacji planu wykonywania prototypów nowych maszyn, uruchamiania nowej produkcji oraz zastosowania w produkcji najważniejszych prac naukowo-badawczych;
- 9) oceniać i analizować na tle analizy zagadnień, o których mowa w pkt 1—8, wykonanie zadań wynikających z narodowego planu gospodarczego z uwzględnieniem jednostek budżetowych w zakresie, w jakim objęte są one zadaniami wynikającymi z narodowego planu gospodarczego (nakładów budżetowych), z wyjątkiem spraw objętych sprawozdaniami z wykonania budżetu;
- 10) oceniać wykonanie planu działania, ustalonego w wyniku poprzedniej analizy.

3. Zakres analizy półrocznej powinien ponadto obejmować szczegółową ocenę zagrożenia wykonania planu oraz wnioski zmierzające do poprawy wyników wykonania planu w II półroczu, a zakres analizy rocznej — szczegółową analizę wykonania rocznego narodowego planu gospodarczego.

4. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych, sprawujący zwierzchni nadzór nad poszczególnymi dziedzinami gospodarki terenowej, obejmują analizami także działalność jednostek podległych prezydiom rad narodowych.

5. Analiza za okres pierwszego półrocza powinna opierać się w szczególności na sprawozdawczości statystycznej rzeczowej i finansowej, na wynikach inspekcji w podległych jednostkach oraz informacjach uzyskanych w toku bieżącej współpracy z nadzorowanymi jednostkami, a analiza roczna — ponadto na analizach, o których mowa w §§ 1 i 2.

6. W analizie rocznej należy wyodrębnić wyniki działalności jednostek w poszczególnych działach gospodarki narodowej, jak np. przemysł, leśnictwo, obrót towarowy, transport, przy czym należy wykazać, w jakim stopniu niewykonanie lub przekroczenie zadań w jednym dziale wpłynęło na wykonanie zadań w pozostałych działach gospodarki narodowej.

7. Analiza za okres pierwszego półrocza powinna być przedstawiona w terminie 2 miesięcy po upływie okresu sprawozdawczego, a analiza roczna — w 4 miesiące po upływie roku obrachunkowego:

- 1) Prezesowi Rady Ministrów
- 2) wiceprezesom Rady Ministrów.
- 3) Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,

- 4) Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli,
- 5) Ministrowi Finansów,
- 6) Prezesowi Narodowego Banku Polskiego,
- 7) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego,
- 8) Przewodniczącemu Rady Ekonomicznej przy Radzie Ministrów.

8. Jeżeli analiza obejmuje elementy dotyczące również innych resortów, odpowiednie wycinki analizy powinny być przekazywane zainteresowanym ministrom, kierownikom urzędów centralnych lub centralnym organizacjom spółdzielczym, a także dyrektorom banków specjalnych w zakresie ich zainteresowania i na ich wniosek.

9. Przedstawienie analiz opisowych zwalnia z obowiązku sporządzania odrębnych części opisowych w sprawozdaniach z wykonania budżetu w zakresie działalności przedsiębiorstw i zakładów prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego, przewidzianych w przepisach uchwały nr 318 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1955 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania oraz zatwierdzania rocznych sprawozdań z wykonania budżetu Państwa (Monitor Polski Nr 48 poz. 471), z wyjątkiem wyjaśnień dotyczących rozliczeń z budżetem.

§ 4. 1. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego opracowują i przedstawiają prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) analizy opisowe za okres pierwszego półrocza i całego roku.

2. Analizy powinny obejmować elementy, o których mowa w § 3 ust. 2, 3 i 6, z zakresu zagadnień gospodarki terenowej oraz omówienie najważniejszych spraw z zakresu gospodarki planowanej centralnie w części wiążącej się z działalnością rad narodowych.

3. Analizy powinny opierać się na źródłach, o których mowa w § 3 ust. 5.

4. Analiza półroczna powinna być przedstawiana w terminie do dnia 15 sierpnia, a roczna do dnia 31 marca następnego roku:

- 1) Prezesowi Rady Ministrów,
- 2) wiceprezesom Rady Ministrów,
- 3) Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,
- 4) Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli,
- 5) Ministrowi Finansów,
- 6) Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego,
- 7) Przewodniczącemu Rady Ekonomicznej przy Radzie Ministrów.

5. Części analiz dotyczące poszczególnych działów gospodarki narodowej powinny być w odpisie przesyłane ministrom lub kierownikom urzędów centralnych nadzorującym dane działy gospodarki terenowej.

§ 5. 1. Prezes Narodowego Banku Polskiego przedstawia analizy opisowe za okres pierwszego półrocza i całego roku.

2. Analizy powinny obejmować następujące elementy:

- 1) analizę wykonania planu kasowego,
- 2) analizę wykonania planu kredytowego,
- 3) analizę sytuacji w zakresie całokształtu obiegu pieniężnego.

3. Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego przedstawia analizę kształtowania się bilansu płatniczego za okres pierwszego półrocza i całego roku.

4. Analizy powinny być przedstawiane do zaakceptowania Komitetowi Ekonomicznemu Rady Ministrów w terminach określonych w § 3 ust. 7 i następnie przedstawione organom określonym w § 3 ust. 7, a analizy, o których mowa w ust. 2 — także Ministrowi Handlu Wewnętrznego.

§ 6. Prezes Urzędu Rezerw Państwowych przedstawia analizy opisowe Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli i Ministrowi Finansów za okres pierwszego półrocza w terminie do dnia 31 sierpnia i za okres całego roku w terminie do dnia 30 kwietnia następnego roku.

§ 7. W terminach określonych w § 3 ust. 7 Prezes Państwowej Komisji Cen przedstawia organom tam wymienionym, a także Ministrowi Handlu Wewnętrznego ocenę sytuacji w zakresie kształtowania się cen oraz wyników polityki cen.

§ 8. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów przedstawia członkom Rady Ministrów i Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli roczne sprawozdanie z wykonania narodowego planu gospodarczego oraz skrócone sprawozdanie za okres pierwszego półrocza, a w razie potrzeby wynikającej z bieżącej sytuacji gospodarczej — co miesiąc lub także w okresach krótszych ocenę przebiegu wykonania zadań wynikających z narodowego planu gospodarczego oraz ocenę rozwoju sytuacji gospodarczej kraju. Sprawozdania te powinny przedstawiać nie tylko pogląd Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, lecz także zawierać stanowiska i poglądy resortów.

§ 9. 1. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego przedstawia:

1) niektóre dane statystyczne charakteryzujące zmiany w sytuacji gospodarczej kraju oraz przebieg wykonania głównych zadań planu,

2) sprawozdania statystyczne z wykonania narodowego planu gospodarczego oraz dane liczbowe dotyczące sytuacji gospodarczej kraju za okres pierwszego półrocza w terminie do dnia 31 sierpnia i za okres całego roku w terminie do dnia 31 maja następnego roku.

2. Zakres danych, o których mowa w ust. 1, powinien obejmować informacje statystyczne nie tylko o zagadnieniach objętych narodowym planem gospodarczym, lecz także o zagadnieniach nie objętych tym planem, a niezbędnych dla oceny ogólnej sytuacji gospodarczej.

3. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Prezesem Najwyższej Izby Kontroli i Ministrem Finansów określi:

1) szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 1, 2) terminy oraz rozdzielnik danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1.

4. Sprawozdania statystyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 2, powinny być przedstawiane:

1) Prezesowi Rady Ministrów,

2) wiceprezesom Rady Ministrów,

3) Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów,

4) Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli,

5) wszystkim ministrom,

6) Przewodniczącemu Rady Ekonomicznej przy Radzie Ministrów.

§ 10. Szczegółowe zasady opracowywania oraz tryb przedstawiania analiz działalności gospodarczej przedsiębiorstw i zakładów podległych Ministrowi Obrony Narodowej określi Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrem Finansów i Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 11. Tracą moc:

1) uchwała nr 10 Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia 1951 r. w sprawie okresowych sprawozdań z wykonania narodowych planów gospodarczych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-4 poz. 50 i z 1954 r. Nr A-35, poz. 494).

2) uchwała nr 651 Prezydium Rządu z dnia 18 września 1954 r. w sprawie obowiązku dokonywania analizy działalności gospodarczej przedsiębiorstw i zakładów działających według zasad rozrachunku gospodarczego (Monitor Polski Nr 92, poz. 1021).

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

315

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 lipca 1958 r.

w sprawie zezwolenia na wywóz i przywóz wartości dewizowych stanowiących zawartość kas okrętowych statków morskich bandery polskiej oraz posiadanych przez załogę tych statków.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 w związku z art. 19 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wydatkowanie, wymiana i pozostawianie za granicą pieniędzy polskich, wywiezionych z kraju na podstawie niniejszego zarządzenia, jest zabronione.

§ 2. 1. Zezwala się na wywóz z polskiego obszaru celnego przy wyjściu statku morskiego bandery polskiej do portu zagranicznego następujących środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy okrętowej:

1) pieniędzy polskich do kwoty zł 500 na osobę należącą do załogi statku,

2) zagranicznych środków płatniczych (pieniędzy, czeków, weksli, akredytyw, poleceń wypłaty i przekazów), złożonych w czasie trwania rejsów w kasie okrętowej jako depozyty kapitana i innych członków załogi tego statku, jeżeli depozyty te zostały zgłoszone przy wejściu statku do portu polskiego polskiemu granicznemu urzędowi celnemu z zachowaniem postanowień § 3 pkt 2.

2. Wywóz zagranicznych środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy okrętowej, lecz nie objętych zezwoleniem wywozu przewidzianym w ust. 1 pkt 2, jest douszczalny po uzyskaniu na to osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 3. Zezwala się na przywóz do polskiego obszaru celnego następujących środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy okrętowej statku morskiego bandery polskiej:

1) pieniędzy polskich, należących do członków załogi statku, do kwoty wywiezionej zgodnie z zezwoleniem przewidzianym w § 2 ust. 1 pkt 1, jak również zdeponowanych w kasie okrętowej przez pasażerów statku, a wywiezionych przez tych pasażerów zgodnie z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 27 sierpnia 1956 r. w sprawie zezwolenia na wywóz za granicę i przywóz do kraju polskich pieniędzy w ruchu podróży (Monitor Polski Nr 79, poz. 959).

2) zagranicznych środków płatniczych w każdej ilości — pod warunkiem pisemnego zgłoszenia granicznemu urzędowi celnemu przez kapitana statku przywozu zagra-